

[Arne Melchior]

niske, økonomiske og miljømæssige undersøgelser skulle vise, at det er hensigtsmæssigt ved udbudet at give mulighed for andre projektforslag for en kombineret jernbane- og vejforbindelse, kan dette ske, hvis der opnås enighed herom mellem den danske og svenske regering.«

Det giver alle virksomheder, alle eventuelle tilbudsgivere frit slag til at komme frem med deres ideer og begrænses altså ikke af et på forhånd af regeringens udbudsmænd og teknikere nøjagtigt udarbejdet udbudsmateriale, som tilbudsgiverne i så fald vil have at holde sig til. Det er den største åbning. Den er langt mere vidtgående end det ændringsforslag, som er stillet i betænkningen. Hr. Tommy Dinesen skulle derfor hellere takke CD og de øvrige flertalspartier for, at vi har givet denne åbning.

Op proceduren, at man skal tilbage til Folketinget, kan ordnes på 1 uge eller på 2 eller på 3, det er jo ligegyldigt. Et projekt, der skal arbejdes på i 8 år, kan vel nok tåle, at Folketinget, mens man i øvrigt tegner og regner videre, vedtager en ny lov, og da der altså er et stort flertal bag et sådant ønske, vil det i givet fald være en formalitet at få det igennem Folketinget.

Jeg skal også gøre opmærksom på noget, mange overser. I loven om anlæg af en fast forbindelse over Storebælt er der i § 4 anvist den metode, som vi nu har indarbejdet i tillægsbetænkningen. Jeg citerer § 4, stk. 2, i loven om anlæg af en fast forbindelse over Storebælt af 10. juni 1987. Der står følgende:

»Motorvejsforbindelsen kan krydse Østerenden på en højbro med fornøden gennemsejlingsmulighed eller i en sænketunnel. Projekt til udbydelse i licitation også af en sænketunnel udarbejdes, hvis det må anses for anlægsmæssigt og økonomisk hensigtsmæssigt at udbyde begge alternativer i licitation.«

Altså allerede dengang var vi så kloge, og vi har nok sovet lidt i timen, at vi ikke fik et sådant »hvis« og »eller« indarbejdet i aftalen med Sverige. Havde vi været opmærksom på det i tide, så havde sikkert både Folketingets flertal og den svenske Riksdags flertal gerne set, at det stod der. Nu kom det ikke til det, men det er altså lykkedes i sidste øjeblik, men inden det er for sent at få det indarbejdet.

Jeg skal også henvisse til artikel 5 i den dansk-svenske aftale, der lyder således:

»Danmark og Sverige er enige om, at den endelige udformning af Øresundsforbindelsen, jf. artikel 2, skal ske under hensyn til, hvad der er økologisk motiveret, teknisk muligt og økonomisk rimeligt, således at skadelige virkninger på miljøet forebygges. Danmark og Sverige forudsætter, at de berørte myndigheder samarbejder i nødvendig udstrækning i spørgsmål om de miljømæssige aspekter vedrørende Øresundsforbindelse.«

Også denne artikel i aftalen anser jeg for en klar invitation, at der er andre muligheder åbne, hvis det under detailprojekteringen – og før kan man ikke vide det – skulle vise sig hensigtsmæssigt.

Jeg har så en bemærkning til Fremskridtspartiet. Jeg kan godt forstå, at Fremskridtspartiet ønsker en folkeafstemning. Jeg er imod det, men jeg kan da forstå, at man kan have det ønske. Jeg tror ikke, det kan lade sig gøre, for jeg tror ikke, man kan udforme spørgsmålene så enkelt, at en folkeafstemning giver et klart svar på, hvad folk egentlig vil.

Jeg kan også godt forstå, at man gerne vil have privatfinansiering, skønt der ikke foreligger et eneste tilbud om privatfinansiering. Der foreligger tilbud fra privat side om finansiering af nogle tværgående motorveje i Jylland, men hverken om Storebæltsforbindelsen eller om Øresundsforbindelsen er der noget firma, nogen bank, noget konsortium, som har henvendt sig og givet et sådant tilbud.

Jeg tror derfor, det er luftsteg. Men o.k., det er nu Fremskridtspartiets mening og ønske, al ære for det, så kan de stille ændringsforslag om det, og hvis de ændringsforslag så ikke bliver vedtaget – hvad de jo altså ikke ville blive – så kan jeg ikke fatte, at Fremskridtspartiet kan stemme imod hovedsagen, som er at få en fast forbindelse mellem Danmark og den skandinaviske halvø med den kæmpefordel, det vil være for ikke mindst Danmark. At man, fordi man ikke kan få sin vilje i alle enkeltheder og udformninger, kan stemme imod og altså frasige sig og så kalde sig Fremskridtspartiet, når noget så fremtidsrettet og fremskridtsrettet som et sådant projekt skal afstemmes, kan jeg ikke få ind i mit lille hoved.

Jeg modtog et brev forleden dag fra en mand, der meget passende hedder Peter Broberg. Han er arkitekt og dr.techn. og bor i Landskrona. Han har skrevet mig et pragtfuldt brev, og jeg vil lige læse et par citater af hans brev: